

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๗๗ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า
พุทธศักราช ๒๔๘๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๖ แห่ง
พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ป่าแม่ร่องซุย ในท้องที่ตำบลจำป่าหวาย และตำบลปิ่น
อำเภอพะเยา จังหวัดเชียงราย ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้าย
กฎกระทรวงนี้ เป็นป่าสงวน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ สิงหาคม ๒๕๐๖

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจาก ป่าแห่งนี้มีไม้สัก ไม้แดง ไม้ประดู่ ไม้มะค่า ไม้ตะเคียน ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้เหียง ไม้พลวง และไม้อื่น ๆ ซึ่งเป็นไม้ชนิดดีมีค่าขึ้นอยู่เป็นปริมาณ มาก เนื้อที่ประมาณ ๑๒๔.๓๐ ตารางกิโลเมตร มีลักษณะเป็นป่าต้นน้ำ ลำธาร จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสงวนไว้ให้เป็นป่าไม้โดยถาวรตลอดไป เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและการครองชีพของประชาชน อันจะมี ประโยชน์มากกว่าจะทำให้ที่ดินในบ้านเพื่อประกอบกิจการอย่างอื่น จึงสมควรสงวนป่าแห่งนี้ไว้ เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน